

gelişmiş bulunduğu bir memleket, gene dünyanın en iyi satranç oynayan ulusuna karşı oynuyordu.

Karşılıklı dört oyun oynamak üzere anlaşma yapıldı, maçların bilim adamları tarafından önceden programlanacak kompüterle yapılması da kararlaştırıldı. İki taraf yaptıkları her hamleyi telgrafla birbirlerine bildireceklerdi. Delikil kartlar vasıtasıyla kompüterler oynanan her oyundan haberdar edecekler ve ona göre yapılacak yeni hamleyi hesap edip bildireceklerdi.

Her seferinde kompüterlerin yeni hamleyi haber vermesi birkaç dakikadan bir iki saata kadar sürüyordu. Bu zaman zarfında uzmanlar her oyunun ileride ne gibi ihtimaller doğuracağını çok daha önceden hesaplıyorlardı.

Amerikalılar her dört oyunu da aynı programla oynadıkları halde Ruslar üçüncü ve dördüncü oyunu işlâh edilmiş yeni programlarla oynamağı tercih ettiler. İlk iki oyunda iki taraf berabere kalmıştı. Bundan sonraki iki oyunu ise Rus kompüterleri kazandı.

Rus satranç programı şefi Dr. Adelson-Belskiy amacın bir satranç turnuvası olmadığını ve asıl konunun «programlara sokulan matematik düşüncelerin retelif değerinin ne olduğunu bulmak» olduğunu söylemiş ve herşeyden önce yarışmaya iştirak eden programların belirli bir durumda yapılacak hamleyi seçerken herhangi bir yaratıcı unsurun varlığını meydana çıkarıp çıkarmayacağını açıklanması olduğunu da sözlerine eklemiştir.

Dr. Adelson-Belskiy «kendî programlarının yaratıcı sonuçlarını» keşfetmeğe muvaffak olduklarını da açıklamış ve karşı tarafın çabalarını da takidile karşılayarak şöyle demiştir :

«Amerikan kompüterinin esas hatası da yaratıcı niteliğinden gelmektedir ve o da daha az öğretici olmamıştır.»

Kompüterin oynadığı bu satranç maçı ile hiç ilgilenmeyenlerden biri dünya satranç şampiyonlarından Michail Botvinnik olmuş ve «insan hasmının kuvveti hakkında bir hüküm verirken çok dikkatli olmalıdır. Görünüşte Amerikan programı çok zayıftı», demiştir.

Stern'den

KARDİYOLOJİ

PIHTILAŞMAYA KARŞI SOĞAN

Çok dolaşan bir hasta, birgün İngiltere'nin New Castle şehrinde tanıştığı bir doktora, «biz Fransa'da atların bacaklarında meydana gelen pıhtılaşmayı soğan ve sarmısak ile tedavi ederiz» dedi. Kalb hastalıkları araştırmacısı olan Burmalı Doktor Menon'da bu sözler birtakım yeni ufuklar açtı ve insanların kan damarlarında oluşan pıhtılaşma probleminin çözümü için yeni yollar ilham etti.

İnsanlar fazla yağlı yemek yediklerinde, iki veya üç saat içinde kanda mevcut pıhtılaşmayı önleyici etkenlerin gücü zayıflamakta ve kanın pıhtılaşma tehlikesi artmakta; bunun sonucu olarak da pıhtı bacak damarlarını bloke ederek «thrombophlebitis» e veya koroner arterleri (yürek zarlarını besleyen damarlar) tıkayarak kalb krizlerine yol açmaktadır. Dr. Menon düşünmeğe başladı : «Acaba soğan bu etkileri giderebilir miydi ?» New Castle Royal Victoria Dispanserindeki kardiyologları 22 gönüllü hasta üzerinde bu fikrin denemesi için kendisine izin vermelerine ikna etti.

Kızarmış veya Kaynamış :

14 hastaya hergün bir miktar soğanla birlikte içinde yaklaşık olarak 90 gram yağ bulunan kahvaltı verildi. Birgün hastalar bu zevksiz yemeği soğansız olarak yediler ve kanlarındaki pıhtılaşmayı önleyici madde miktarı derhal düştü. Başka bir gün, hastalara kahvaltı 60 gram kızartılmış soğan ilâvesiyle verildi. Soğanı kızartmak için fazladan yağ kullanılmış olmasına rağmen, pıhtılaşmayı önleyen bu etkenler azalacağına fazlalaştı. Diğer sekiz hasta üzerinde aynı deneme kaynamış soğanla uygulandı ve aynı sonuç alındı.

Halen, kan damarlarındaki pıhtılaşmaya karşı kullanılan ilâçların çoğu vücuda enjekte edilmek suretiyle alınmakta ve etkileri de kısa süreli olmaktadır. Ve hatta; Menon'a göre bazı ilâçlar allerji yapmakta. Soğanda mevcut hangi maddenin bu koruyucu etkiyi yarattığı henüz bilinmiyor. Fakat, Dr. Menon bu gözvâhartıcı sebze mevcut karışık kimyasal bileşimleri birer birer inceleyerek bu yararlı maddeyi bulacağını ümit etmektedir.

Time'den Çeviren -
SÖNMEZ TANER